

Ja, jei skulfårtelle da vi kom. De var i syv å femti, da va
de di'presjen her,
å de var svært hare tier. Di første to år, så var de likså hart
å slå seg ijennåm så de var i Nårge. Vi måtte alle ut å arbeide.
Jei måtte ut da jei var ti år, både binne i harvesten eller i --
å likedan å pløye, så jei fikk ikkje noen større skolegang, men
jei blei håntert å lære barnelærdommen, å jei blei nåkså intresert
i denn, å sålles kåm jei te å lere den ganske tilig. Å da jei
jikk te konfirmasjon, da hadde je lært å kalle alt de vi skulle
ijennem der, så de var bare å repetere. Å sålles så kåm jei te å
bli ein av di flinkeste konfirmantene, så Prøis ~~xa~~ han ~~xxkxk~~ mei først
konfirmasjonsdagen, vi var ni å førrettyve konfirmanter da. Å så
jekk dæ henn et år, så fikk Prøis oppfårdring av professor Larsen,
te å senne ham to av sine beste konfirmanter. Alt di fårlangte da
xx te fárberedelse da var at di kunne lese nogenlunne gått nársk å
så var flinke konfirmanter. Å så ble jei å en te utvalgt te å gå
te luter kalledje. ~~Således kåm jeg~~ ~~xxkxk~~ te å gå te Luter ~~x~~
kalledj.

De va ikkje så lett å kåmme te L. C. den ti. De va -- konne vi
reist ~~xa~~ noenlunde ~~xa~~ rett -- konne kåmme åver missi'sippielven,
så konne vi gjort reisen på to dae. Men der va bare en farge
ve la'kråss, å vi måtte altså jøre en omvei, så reisen ble lang,
åå de to åss tre daer å kjøre te l c. Å da vi kom der då, ble vi
vist plass, å vi blei -- vi måtte halle åss selv sengkasser, å vi
ble vist en halmhæu så ~~di~~ hadde kjørt der så vi kunne fylle madraasen
vår. I så fekk vi anvist et værelse der så vi -- på e låft som dæ
hadde senger, å de va så at dæ fleste lå på et romm der, di hadde x
straks
vær sin seng der. Å/så fekk vi straks vår timetabell, å náksy
be,sonderleg, vi sku ~~xa~~ bejynna me latin trast. vi komme lite nársk

R. Benson C-14

å lite engelsk, ikkje mykje engelsk, ja vi hadde latin i saks timer i uken, engelsk fire timer, å nærsk hadde vi et par timer, tre timer, tror je de var, å så tysk hadde vi en fire-fem timer. De var timetabellen vi fekk får de første. (Det var mye språk) Ja, de lærde vi da ved var får mye, får engelsk drev vi da med å oversette. Vi fikk en læsebok ^{sluttet} ~~en~~ orbok å så skulle vi oversette, ifra engelsk te nærsk, de va veien vi lærte engelsk da får de fy#ste. Å så lære å skrive de ne desse glosor, ta opp orene så vi ikkje førsto, så de va nokså fåskjellikt fra va de er nufortiden.

(Om Rasmus Andersen) ~~E~~ Ja, de va tile da ve den ti omkring luterkaledj da/vi kom, å de va ~~utmark~~ en femti studenter da. Å de va en studant, den ti va de flere såm jore sei bemerket både ~~t~~-siden både i politik å kjerken, å deriblant var Rasmus Annersen en av di, å han va i den høieste klasse den ti jei kom inn. Han hadde hatt -- han hadde vært på l c i frå det fyrste åre da bejynte. Å han viste sei nåkså frisindet. De va strange regler den ti. Vi va for eksempel -- vi va fårbutt te gå te byen färuten låv. De va om vi vill -- trægte å kjøpa lite grann, eller skrive våre navne på en tavler får å kammme te byen. så måtte vi spørre om låv Å så va der mye andre regler såm syntes å være kansje nåkså strenge. Vi måtte sage vår egen ve vi hadde bare åvn den ti i l. c. å sage å hugge vår ved, å så ~~x~~ var vi pålagfikt å så sage å hugge ve får lærerne, å så var der farsjellige andre regler såm va kanskje va litt ut av veien. Når elevene det skulle være præstekonferens, så ble de noen av ~~x~~ utvalt te å pusse skoene deres. Å Rasmus Andersen va ein av dei som syntes dette jikk får vitt. De va kje frihet nå.. Så fikk han i stann en slaks straik, å så fekk han ~~kom å skrive~~ skreiv opp farsjellige ting såm vi ville være fri å så farsjellige ting så vi fårlangte å ~~ha~~ ville ha. Vi ville ha mer rettigheder å me~~ri~~ rihei.

XÅXXAXDE

Så va de kje meningen at denne her -- denne så vi hadde skreve onne skulle ~~e~~ te professor Larsen opp før da første, da skulle en komite gå opp te professor Larsen å så fårtelle va ~~di~~ fārlangte å prøve å få dette ~~uden~~ å tvinge sei ijennem. Men så va dette avtale at viss vi ikke fikk de, så skulle vi fārlade skolen. Å så va der~~en~~in såm va ~~xi~~ prestesønn, han ville åsså skrive onner, men de va Rasmus ~~and~~ Anderson han ville ikkje ha hans onnerskrift, han sa du e får ong å skrive, han va bare tratten år gammel. Å så ble der præstekonferens, å gi hålt just på med dette hør ved l. c. Så jekk han te far sin å fårtalte om dette ~~—~~